№ 288. Wtorek 16. Grudnia 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego Excelencya pan minister stanu reskryptem z dnia 4go b. m. do l. 12886-771 zamianował rzeczywistego c. k. profesora przy uniwersytecie lwowskim Dra *Jana Pazdzierę* egzaminatorem w oddziale sądowym komisyi do teoretycznych egzaminów rządowych we Lwowie, co się niniejszem do wiadomości podaje.

Z prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 13. grudnia 1852.

(Ofiary na pogorzelców.)

Na wsparcie dotkniętych pożarem mieszkańców *Rawy* wpłynęło dalej w drodze składki: W powiecie *Tarnopolskim* 4 zł.; a na pogorzelców w *Bohorodczanach* w urzędzie powiatowym w *Wiśniowczyku* 35 zł. 42½ c. w. a., i pieniądze te zostały już odesłane na miejsce przeznaczenia.

Gmina *Dąbrowica* w obwodzie Lwowskim, celem zaprowadzenia u siebie regularnej nauki szkolnej, zobowiązała się na wieczne czasy wystawić drewniany budynek szkolny z pomieszkaniem dla nauczyciela, utrzymywać go zawsze w dobrym stanie, pospraviać porządki szkolne, pomieścić szkołę i nauczyciela w domu najętym, póki budynek osobny zbudowany nie będzie, załatwiać ochędóstwo przy szkole, drzewo na opał w ilości 3 n. a. sągów na rok, zapewnione na lat 10 przez konwent PP. Benedyktynek, do którego wieś Dąbrowica należy, porąbać i dostawiać, dostarczać przez te lat 10 tyle drzewa, ile go jeszcze będzie potrzeba, a po upływie tychże potrzebną ilość własnym kosztem dostawiać, nareszcie każdoczesnemu nauczycielowi płacić 100 zł. w. a. na rok.

Dla polepszenia tej dotacyi przeznaczono następujące dodatki na czas pewien:

a) Konwent wyżej rzeczony na lat 10 po 10 zł. w. a. na rok.

b) Strzałkowski, kancelista powiatowy w Janowie i tamtejszy asystent urzędu podatkowego Leopold Maściuk na czas swego urzędowania w Janowie po 1 zł. w. a. na rok.

c) Gr. kat. proboszcz miejscowy ks. Bazyli Fedorak, na czas swego kapłańskiego urzędowania tamże 3 zł. w. a. na rok.

d) Dworski leśniczy Bidziński, na czas swojej teraźniejszej służby, corocznie 1 zł. w. a. na rok.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o wzrost nauki ludowej, podaje c. k. Namiestnictwo galicyjskie z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego Excelencya minister stanu mianował dotychczasowego suplenta przy gimnazyum na „Małej stronie“ w Pradze *Józefa Alojzego Hoffmanna* rzeczywistym nauczycielem przy gimnazyum w *Tarnopolu*.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 3. grudnia r. b. przyznać najłaskawiej *Exequaturę* ustanowionemu dla *Wenecyi* ces. francuskiemu konzulowi jeneralnemu *Leonowi Pillet*, i przeznaczonemu do *Tryestu* ces. francuskiemu konzulowi jeneralnemu *Ludwikowi Desiré Oury*.

Część nieurzędowa.

Lwów, 15. grudnia. *Lemberger Ztg.* pisze: Już kilkakrotnie donosiliśmy w ciągu tego roku w dzienniku naszym, że ajenci rosyjscy, którzy w rozmaitych częściach Niemiec i w kilku prowincyach austryackich wabią rzemieślników, włościan i innych robotników do najodleglejszych części państwa rosyjskiego, toż samo rozpoczynają w Galicyi. Donosiliśmy w swoim czasie, że ajent warszawski Orłowski i jego spółka, werbują ludzi szczególniej w obwodzie sandeckim, i że już raz istotnie transport werbowanych w liczbie 600 głów wysłano koleją żelazną z Bochni do Warszawy, i że ostatnich dni listopada b. r. znowu 80 rodzin zaciągniętych w obwodzie wadowickim, wyprawiono z Szczakowy do Rosyi. To dowodzi, że skłonność do wychodźtwa obudziła się także w Galicyi, poczytujemy więc sobie za powinność, zwracać pilnie uwagę na złe, dotąd w tym kraju nie znane, aby ile możności zostało stłumione w zarodzie.

Cóż może powodować do wychodźtwa ludność tego kraju? Jestże to przeludnienie, nieurodzajność ziemi, nadmiar sił roboczych, niemożność wyżywienia się w ojczyźnie? Bynajmniej, bo rozległość Galicyi wynosi 1358 austr. mil □, a na jednej mili mieszka w przecięciu 3353 ludzi; o przeludnieniu więc mowy być nie może. Przeciwnie, za mało tu jest ludności w porównaniu z innemi krajami koronnemi i z innemi państwami, i mamy dosyć miejsca w własnym kraju, którego ziemia w ogólności jest tak urodzajna, że mało możnaby takich wymienić powiatów, co swoich mieszkańców nie są w stanie wyżywić.

Najgorszym dla nas skutkiem wychodźtwa do Rosyi jest, że tracimy część sił roboczych, które i tak ledwie zdołają wystarczyć przy teraźniejszem gospodarstwie, a które przy odpowiednim wzroście rolnictwa i przy większym rozwoju przemysłowości wcale nie byłyby dostateczne.

Ponieważ więc w Galicyi między ludnością a dochodami nie zachodzi stosunek odwrotny, a wyrobników, rolników i t. p. nie wygania z ojczyzny niedostatek materyalny, jak gdzieindziej, tedy widoczna jest, że wychodźtwo galicyjskie jest dziełem ajentów rosyjskich, którzy obietnicami ściągają do siebie siły robocze z innych krajów, co ze względu na przemysłowe i rolnicze stosunki naszej prowincyi dzieje się z największą szkodą tejże.

Wychodźtwo nie jest prawem zabronione, nie jest więc rzeczą rządu, działać przeciw ajentom, którzy namawiają do wychodźtwa. Rząd w dobrze zrozumianym interesie kraju nie może sprzyjać wychodźstwu, i wcale mu nie sprzyja; ale nie mogąc ograniczać wolności obywateli wyraźnem zakazaniem wychodźtwa, ostrzega tylko na zasadzie poczynionych doświadczeń.

Jest więc przedewszystkiem świętym obowiązkiem właścicieli większych posiadłości, dzienników, i wszystkich tych, którym leży na sercu dobro kraju, udaremnić wpływ chciwych zysku ajentów. Powinnością ich jest, ludność wiejską i innych robotników ostrzegać, aby nie łudzili się płonnemi obietnicami, wytłómaczyć im, że nadzieja pożywania kiedyś w drogiej ojczyźnie owoców pracy za granicą podejmowanej, nie ziści się nigdy; i przedstawić smutną przyszłość, która ich czeka, jeżli się im nie poszczęści; objaśniać ich co do stosunków zarobkowych, i stanu rolnictwa w Rosyi, stawiać im przed oczy tysiące smutnych przykładów wychodźtwa, które się nie powiodło, przekonywać ich, że przy szczerej chęci i usilnej pracy znajdą w domu dostateczny zarobek, wskazywać im nareszcie, że ta ziemia rodzinna także odłogiem leżeć nie może — słowem nie zaniedbywać żadnego środka, aby z jednej strony ludzi nieoświeconych ochronić od nędzy, a z drugiej, aby powstrzymać ubytek sił roboczych.

Będzie to niezaprzeczenie dziełem nie tylko ludzkości, ale i patryotyzmu. Szczególniej spodziewać by się należało, że nasze towarzystwa agronomiczne we Lwowie i Krakowie zwrócą na to swoją uwagę, i pomyślą o środkach odwrócenia niebezpieczeństwa grożącego rolnictwu. Wielu mężom praktycznym, których towarzystwa rolnicze liczą w swojem gronie, uda się niewątpliwie wynaleść środki zapobieżenia wychodźtwu. Rzecz jasna, że zająć się gorliwie tą sprawą jest ich własnym interesem.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 14. grudnia. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące. — Termin zamknięcia rady państwa. — Komisya mieszana do ustawy bankowej.)*

Jego c. k. Apost. Mość raczył udzielać przedwczoraj zrana posłuchania wielu osobom prywatnym, i między innymi przyjmował: księcia *Reuss*, kanclerza nadwornego hrabię *Forgacha* i namiestnika fmła. hrabiego *Palffy*, który tego samego dnia po południu odjechał do Pesztu.

Ich Mość Cesarstwo zwiedzali temi dniami galerye towarzystwa sztuk pięknych, i zaszczycili szczególniejszą uwagą obraz Knausa z napisem: „Po chrzcie św.“

Arcyksiążę Karol Ludwik z małżonką przybędą tu na święta z Gorycyi. — Książę Następca tronu pruskiego z małżonką przybył 10go b. m. z Werony do Wenecyi, 12go stanął w Miramare, dziś wieczorem ma przyjechać do Wiednia.

Co do bliskiego zamknięcia rady państwa, pisze wiedeńska *Presse:* W poniedziałek i we wtorek odbędą się jeszcze posiedzenia rady państwa; we środę będzie Jego ces. Mość przyjmował członków obudwu izb w burgu, a we czwartek nastąpi zamknięcie sesyi. Tego dnia o godzinie 11tej przed południem odbędzie się w tumie św. Szczepana uroczyste nabożeństwo dziękczynne z odśpiewaniem Te Deum, które celebrować będzie kardynał arcybiskup Rauscher z liczną asystencyą duchowieństwa, w obecności wszystkich Arcyksiążąt, członków obudwu izb rady państwa, deputowanych niższo-austr. sejmu krajowego, rady gminnej, reprezentantów uniwersytetu itd. C. k. wojsko formować będzie szpaler w środkowej nawie świątyni, a na placu św. Szczepana ustawią się dwa bataliony piechoty z chorągwią i muzyką. Po skończonem nabożeństwie o godzinie 12½ udadzą się członkowie obudwu izb do burgu, gdzie Jego Mość Cesarz w sali rycerskiej zamknie z tronu osobiście sesyę i odczyta mowę od tronu. W ciągu tego uroczystego aktu, na którym będzie obecnym także cały dwór cesarski, jako też Najjaśn. Pani i wszystkie Arcyksiężne, dawane będą salwy z dział na bastyonach, a ustawiona przy posągu Arcyksięcia Karola muzyka wojskowa odgrywać będzie hymn ludu. Na drugi dzień wyjdą w dzienniku ustaw państwa nie ogłoszone jeszcze ustawy, jako to ustawa druku i ustawa finansowa na rok 1863. Również

oczekują wkrótce potem urzędowego ogłoszenia nominacyi prezydenta Dra *Heina* ministrem sprawiedliwości.

Komisya mieszana do ustawy bankowej załatwiła na swojem posiedzeniu dnia 12. grudnia wszystkie punkta sporne. Co do pokrycia przyjęto wniosek izby deputowanych z poprawką pana Hasnera, na mocy której bankowi narodowemu wolno będzie w razie uzasadnionej potrzeby żądać od administracyi finansów w drodze konstytucyjnej podwyższenia niepokrytej ilości banknotów nad 200 milionów. Co do kwestyi oprocentowania zgodzono się według wniosku Herbsta, aby licząc od dnia sankcyi nowej ugody z bankiem (1. stycznia 1863) państwo uzupełniało bankowi sumę brakującą corocznie do wysokości 1 miliona, jeżeli dywidenda będzie wynosić mniej jak 7 procent, jeżeli zaś dywidenda będzie wynosić 7 procent, pożyczka zostanie nieoprocentowaną. Co do czasu trwania przywileju zgodzono się na oznaczone przez izbę deputowanych 10 lat. Względem innych punktów spornych przyjęto prawie we wszystkiem uchwały izby panów. I tak większością 11 głosów przeciw 1 uchwalono według wniosku izby panów, aby bank przy zakładaniu filii miał głos nie tylko doradczy, jak chciała izba deputowanych, ale rozstrzygający. Podobnież jednogłośnie zapadła uchwała według zdania izby panów, aby składanie do funduszu rezerwowego miało miejsce po rozdzieleniu 5 a nie 6 prc. dywidendy. Dalej przyjęto większością 10 głosów przeciw 2 przez izbę panów uchwaloną stylizacyę, względem wyłącznego prawa banku „wystawiać i wydawać na siebie samego asygnaty, które nieoprocentowane i płatne są okazicielowi. Co do zobowiązania banku do przedaży własnych efektów, zgodzono się według uchwały izby deputowanych z małą zmianą, aby bank był zobowiązany pozbyć swoje efekta w ciągu każdego roku w stosunku, w którym państwo uiszcza bankowi swoje wypłaty.

Gazeta wiedeńska podaje następujące obwieszczenie: Za wynalezienie aparatu mechanicznego, za pomocą którego w fabryce cukru z buraków możnaby bez szkodliwego wpływu na ruch fabryki oznaczyć w sposób niezawodny i zabezpieczony przeciw działaniu zewnętrznemu ilość i koncentracyę, albo przynajmniej ilość soku burakowego potrzebną do wyrobu cukru, naznacza się premia w kwocie 2000 zł.

Ubiegający się o tę premię ma najdalej do końca kwietnia 1863 rysunkiem uzmysłowiony dokładny opis swego wynalazku i jego zastosowania jakoteż wzór aparatu dla zrobienia próby nadesłać wprost do ministerstwa finansów.

Komisya biegłych oceni aparata nadesłane, i według tego jak się rzeczy pokażą, pretensye do premii uwzględni lub odrzuci.

(Posiedzenie izby panów z 13. grudnia.)

Zagaił posiedzenie prezydent książę *Auersperg* o godzinie $11^3/_4$ zrana. Na ławie ministrów zasiedli pp. *Schmerling*, *Rechberg*, *Degenfeld*, *Plener* i *Mecsery*.

Po zatwierdzeniu protokołu odczytano izbie reskrypt prezydyalny izby deputowanych z oznajmieniem uchwał, jakie zapadły w tej izbie względem ustawy ku ochronie tajemnicy listowej. Ten reskrypt odesłany został do komisyi politycznej.

Potem nastąpiło sprawozdanie komisyi finansowej o wniosku hrabiego *Salma* względem uwolnienia nowych budowli od podatku, i izba uchwaliła na wniosek komisyi przedłożyć tę sprawę do uregulowania w drodze konstytucyjnej ministerstwu finansów.

Dalej przypadło z porządku dziennego sprawozdanie komisyi finansowej o ustawie finansowej na rok 1863.

W debacie jeneralnej brali udział: hrabia Leon *Thun*, który oświadczył się przeciw podwyższeniu podatków, a baron *Baumgartner* i sprawozdawca komisyi p. *Pipitz* w obronie projektów rządowych.

Debatę specyalną rozpoczął Jego Excel. *minister wojny* motywowaniem potrzeb swojego departamentu. Po nim zabierał głos w tym samym celu Jego Excel. *minister finansów*; poczem izba przyjęła wszystkie pozycye *potrzeb państwa* i *pokrycia*, tak jak uchwalone zostały w izbie deputowanych.

Podobnież przyjęto bez debaty pierwsze cztery artykuły właściwej ustawy finansowej. Nad artykułem V. względem podwyższenia podatków wytoczyła się dłuższa debata, w której brali udział hrabia *Antoni Auersperg*, wyrażając nadzieję, że minister finansów nie omieszka zająć się uregulowaniem podatku gruntowego; Jego Excel. minister *finansów*, który uzasadniał potrzebę podwyższenia podatków, książę *Jabłonowski*, hrabia *Brandis* i sprawozdawca *Pipitz*; poczem przyjęty został artykuł 5. podług wniosku komisyi zgodnie z uchwałą izby deputowanych.

Dalsze artykuły 6—10 przyjęto bez debaty, a w końcu uchwaliła izba na wniosek komisyi, że cała ustawa finansowa na rok 1863 przyjętą zostanie podług projektu izby deputowanych."

Posiedzenie skończyło się o godzinie $2^1/_2$ z południa.

Francya.

Paryż, 10. grudnia. *(Depesza p. Drouin de Lhuys w sprawie greckiej. — Wiadomości z Madagaskaru. Rezerwa korpusu ekspedycyjnego w Meksyku. — Nowa ekspedycya do środkowej Afryki.)*

Sprawa grecka najmocniej jeszcze zajmuje dzienniki francuskie. *L'Europe* zamieściła depeszę p. Drouin de Lhuys do agentów dyplomatycznych francuskich, w której główny kładzie nacisk na umowy między mocarstwami opiekuńczemi dawniej zawarte i dotąd obowiązujące pod względem obsadzenia tronu greckiego. *Constitutionel* przemawia gorąco za kandydaturą księcia Ferdynanda Sasko Koburskiego, ojca panującego króla portugalskiego, wyliczając świetne jego przymioty z zapewnieniem, iż kandydatura jego zasługuje na stanowczą uwagę mężów stanu i między Grekami wnet licznych znajdzie stronników.

La France donosi, iż w skutek umowy między Radamą II. królem Madagaskaru, a rządem Cesarskim port Diego-Juarez, Francyi odstąpiony został. Port ten leży na północnym cyplu wyspy Madagaskar, w krainie bardzo urodzajnej i najlepszym jest portem na całej wyspie. Ma on być połączony regularną komunikacyą z posiadłościami francuskiemi w Magotte i Nossi-Be, tudzież z wyspą la Reunion. *Temps* zapewnia, że na wyspie Martynice konsytować będzie rezerwa korpusu ekspedycyjnego meksykańskiego. Składać się zaś ma z dwóch pułków piechoty, batalionu strzelców pieszych, dwóch szwadronów jazdy, jednej bateryi artyleryi i jednej kompanii korpusu inżynierów.

Rząd francuzki wyseła nową ekspedycyę do środkowej Afryki pod dowództwem kapitana Magnan, w celu sprawdzenia biegu rzeki Nigru. Rząd oddał do jego dyspozycyi trzy parowce jedynie w tym celu zbudowane; z tych dwa są parowce kołowe, które rozbierane być mogą w razie, gdyby ekspedycya na znaczne wodospady natrafiła, kapitan Magnan zamierza założyć kantory handlowe na wybrzeżach Nigru, a mianowicie w Karimana i Tombuktu, z tąd zaś wyprawiać karawany do Algieru i do Senegambii, tudzież urządzić stałą żeglugę parową na Nigrze.

Szwajcarya.

Berna, 9. grudnia. *(Traktat z Francyą. — Projekt konstytucyi odrzucony.)*

Postanowienia traktatu, podpisanego na dniu wczorajszym przez prezydenta federacyi Stämpfli i posła francuskiego margrab. Turgot, opiewają jak następuje: Francya otrzyma: 1. Górę Des Tuffes i jej okolicę do drogi z Des Rousses do Fauçielle i też drogę. 2. Pas kraju powyżej tejdrogi, szeroki w przecięciu 150 metrów lub 500 stóp kierunku na planie oznaczonego. Szwajcarya otrzyma: przestrzeń tejże wielkości, która rozciąga się od punktu rozdziału dróg z St. Cergues i z Fauçielle wzdłuż pochyłości Noirmont do granicy dystryktu doliny Joux. Na mocy innego warunku mieszkańcom z Vallée de Joux, tudzież szwajcarskiej administracyi pocztowej do podróży, przysłuża wolne prawo używania drogi przez las francuski d'Amont do St. Cergues, i że nareszcie mieszkańcy odstąpionych części mają w przeciągu roku przyjąć francuskie lub szwajcarskie prawo obywatelstwa. Zastrzeżenie Szwajcaryi, aby mogła traktat podać do wiadomości mocarstwom, które podpisały traktat wiedeński, zawarte jest w osobnem protokole.

W Genewie dn. 7. b. m. miał lud rozstrzygać o przyjęciu lub odrzuceniu nowej konstytucyi. Większością 6373 głosów przeciw 5805 odrzucono pracowicie dokonane dzieło rady konstytucyjnej. Najrozmaitsze były tego przyczyny. Niezawisłe stronnictwo liberalne i konserwatyści umiarkowani najsilniej popierali projekt konstytucyi. 1500 obywateli szwajcarskich z innych kantonów, obecnie w Genewie osiadłych, głosowało przeciw projektowi, ponieważ ich zdaniem ścieśnia ich prawa polityczne.

Włochy.

(Odezwa księcia Luciana Murat do Neapolitanów. — Bandytyzm w neapolitańskiem. — Korespondencya z Pizy.)

Dzienniki niemieckie i francuskie zamieściły odezwę księcia Luciana Murata, w której tenże, ciesząc się z postępów, jakie partya muratystów zrobiła lub robi w opinii publicznej, występuje zarazem przeciwko Burbonistom, którzy z Rzymu podżegają rabunki i mordy, jak przeciwko Piemontanom, którzy zaprowadzeniem i długiem utrzymaniem stanu oblężenia, despotyzm uwiecznić pragną. Odezwa ta wyszła w formie listu do księcia jakiegoś niewymienionego, datowana zaś jest z zamku Buzenval w miesiącu listopadzie 1862, ktoby zaś był ten książę, do którego p. Lucian Murat list swój zaadresował, to dotąd niewiadomo.

Doniesienia z Neapolu zapełnione są szczegółami o tak zwanem rozbójnictwie, które zwłaszcza w skutek ostatniej rekrutacyi do nadzwyczajnych doszło rozmiarów. Bandy rozbójnicze snują się bezkarnie po całym kraju, i wszędzie lud wiejski łączy się z niemi lub wspiera je widocznie. W niektórych nawet miasteczkach przyjmowano ich z otwartemi rękami; inne miasteczka znane z przywiązania do obecnego stanu rzeczy, zabarykadowały się przeciw bandom rozbójniczym. Z drugiej strony Mazziniści śmiało podnoszą głowę i w proklamacyach licznie ogłaszanych i na murach miast rozlepianych, wyraźnie wzywają do powstania przeciwko Piemontanom i ich rządowi.

Powszechna augsburska gazeta zamieściła list z Pizy z dnia 2. grudnia wyliczający wszystko to, co Toskana, a raczej Florencya w skutek annexyi do Piemontu straciła. Najprzód straciła dwór wielko-książęcy, którego lista cywilna więcej wynosiła, jak kontyngens dzisiejszy Toskany do listy cywilnej w Turynie, a który to dwór wielko-książęcy wszystko dla kraju wydawał, teraz zaś pieniądze idą do Turynu. Nadto straciła wszystkie ministerya i wyższe dykasterye; została tylko w Florencyi dyrekcya loteryjna i dyrekcya szpitali i zakładów dobroczynnych, lecz i te dyrekcye walczyć muszą z biórokracyą piemoncką o resztki swej autonomii. Nato-

miast zyskała prefekta piemonckiego; dowódcę korpusu wojska, a w dodatku na ośm dni Króla Wiktora Emanuela do pałacu Pitti zajeżdżającego, w którym pobyt mu jest nieznośny z powodu wspomnień lat dziecinnych i wspomnień na krewnych swoich, których intrygi jego doradców pozbawiły dziedzictwa ich ojców. W dodatku Toskana płacić teraz musi 60 milionów franków rocznego podatku, kiedy przed 1859 rokiem za rządów wielko-książęcych nie więcej jak 37 milionów franków płaciła. Florencya zaś ze stolicy pięknego kraju stała się miastem prowincyonalnem, i ani śladu już nie ma dawnej jej świetności.

Niemcy.

Berlin, 11. grudnia. *(Reskrypt Króla Jmci pruskiego. — Różne wiadomości.)*

Pruska powszechna gazeta zamieściła najwyższe oznajmienie, w którem Król Jmci dziękując w ogóle za dowody czci i wierności, które mu deputacye z różnych stron państwa dotąd złożyły, poleca zarazem, ażeby na przyszłość adresy do niego wystosowane przez ministeryum państwa załatwiane zostały. Monarcha wyraża zarazem radość swoję z przyczyny, iż zamiary jego w przeprowadzeniu reorganizacyi armii przez przeważną większość ludności zdrowo i właściwie są oceniane.

Ostatnie zmiany w ministeryum żywo zajmują umysły stolicy. W kółkach dobrze poinformowanych sądzą, iż obecne obsadzenie ministeryum spraw wewnętrznych i rolnictwa, będzie tylko prowizorycznem. Zdaje się, iż p. Selchow obejmie sprawy wewnętrzne, a hr. Eulenburg użyty zostanie w dyplomacyi. Obecny skład ministeryum pochodzić ma z tąd, iż uważano jako niestosowną, ażeby podwładny ministra spraw wewnętrznych miejsce jego zajął bez żadnego przejścia przez inną posadę.

Nowa pruska gazeta (krzyżowa) twierdzi, iż rząd dla tego tylko polecił obchód 50 letniego powstania landwery i pokoju hubertsburskiego, ażeby uprzedzić manifestacyę stronnictwa demokratycznego, które zamierzało nadać temu obchodowi cechę antimilitarną, dążnościom swym odpowiednią. Zamiar ten zniweczono, gdyż monarcha sam staje na czele obchodu narodowej uroczystości.

Mówią, iż w skutek śledztwa dyscyplinarnego w sprawie stowarzyszenia uczniów gimnazyalnych w Poznaniu, wielka liczba uczniów klas wyższych relegowaną zostanie.

W Sztutgardzie rząd złożył wydziałowi stanowemu projekt do prawa, względem zupełnego równouprawnienia żydów, i to w skutek wyraźnego żądania ostatniego sejmu. Po przyznaniu żydom wielu praw obywatelskich, mało teraz zostaje punktów, w którychby jeszcze nie używali zupełnej równości prawnej. Rząd pragnie zatrzymać jak dotąd jeden tylko wyjątek dla żydów, to jest obowiązek zachowania obecnych formalności przy składaniu przysięgi.

Księstwa Naddunajskie.

(Broń przesłana do Serbii.)

Co do przesyłek broni do Serbii piszą z Bukaresztu pod d. 4. grudnia do *Donau Ztg.*: Z przedsiębranych dochodzeń pokazało się, że istotnie nadeszło z bronią 600 wozów, z tych 300 zawierało po 2 skrzynie muszkietów, a w każdej z nich było po 25 sztuk razem 15.000 muszkietów, na drugich zaś 300 wozach znajdowało się po trzy mniejsze skrzynie z amunicyą i rynsztunkami wojskowemi. Cała ta przesyłka broni przeznaczona jest dla księcia Serbskiego, a sprowadzoną została przez powiernika tegoż, bulgarskiego przedsiębiorcę handlowego Konkovicha, który jeszcze w sierpniu r. b. udawał się w tym interesie do Rosyi. Wozy idą do rozmaitych miejsc małej Wołoszczyzny, a mianowicie do Krajowy, Czerneschti, Pitesti, do Wadulas, Hereschti, gdzie będą poczynione stosowne kroki celem dalszego transportu broni do Serbii. Słychać, że w miesiącach zimowych styczniu i lutym mają nadejść dwie jeszcze większe, lub takież przesyłki broni, a. to saniami.

Kronika.

(Teresa Antonina Zaleska), małżonka byłego gubernatora Galicyi i Siostra Towarzystwa Opatrzności, znana z swej dobroczynności i poświęcenia dla cierpiącej ludzkości, umarła dnia 14. b. m. zrana po krótkiej słabości w tym samym zakładzie Opatrzności, który wzniosła własnem swem staraniem i kosztem. Zwłoki tej godnej czci i wspomnienia niewiasty będą dziś odprowadzone na miejsce wiecznego spoczynku.

(Tunel w górze Cenis.) Rezultaty osiągnięte za pomocą nowego aparatu, użytego do świdrowania skały, spowodowały d. Legont, inżeniera francuskiego, do ogłoszenia w „Annuaire encyclopedique“ artykułu, w którym stara się dowieść, że poświęciwszy 200 milionów fr. na wiercenie tunelów, możnaby zbudować prostą kolej żelazną z Paryża do Pekinu. Przewierciwszy Alpy i Bałkan, można poprowadzić kolej z Paryża do Konstantynopola. Dalej postawiwszy most na Bosforze, przewiercić Tanan i kolej przez dolinę Eufratu aż do zatoki Perskiej poprowadzić. W dalszym ciągu, przez przekopanie góry Guthes doszlibyśmy do rzek Indus i Ganges, a minąwszy część gór Himalaya w kierunku wschodnim i przekopawszy cztery tunele, dostalibyśmy się przez dolinę rzeki Błękitnej na ziemię chińską a nakoniec z Nankinu do Pekinu mogłaby kolej już bez żadnych przeszkód naturalnych iść wzdłuż wielkiego kanału.

(Ostani spis ludności w Szwajcaryi) wykazał, iż na tysiąc mieszkańców tego kraju znajduje się tam 47 cudzoziemców, czyli że żywioł krajowy jest w stosunku 953 na tysiąc. W trzech kantonach jednak stosunek ten jest niższy jeszcze, a mianowicie w Newszatel gdzie przypada 855 krajowców na tysiąc ludności; Bäle Ville, gdzie ich jest 712 i w Genewskim 653. — Rok bieżący odznaczył się w Szwajcaryi ogólnym urodzajem. Przodują jednak w tym względzie okolice Szwajcaryi wschodniej, a mianowicie Turgowja, którą słusznie ogrodem nazwaćby można. Dotychczas z tego jednego kantonu wywieziono przez jezioro Konstancjeńskie do portu Rorschach 100.000 cetnarów, a do portu Romanshorn 60.000 cetnarów owoców rozmaitych. Mieszkańcy gór tylko użalają się na mniejszą ilość paszy, skutkiem czego trzody bydła musiały wcześniej wracać z pastwisk Alpejskich. Okoliczność ta podniosła nieco cenę serów, i przyczyniła się do ożywienia sprzedaży bydła. Kilkanaście wyborowych sztuk bydła z la Gruyere wyprawiono do Konstantynopola dla Sułtana, który pragnął mieć u siebie rasę szwajcarską.

(Herbata z Kantonu.) Od czasu dozwolenia wprowadzania do Rosyi herbaty kantońskiej, zaczyna takowa wchodzić w powszechne użycie. W Odesie jak donosi tameczna gazeta, herbata pomieniona zastąpiła zupełnie Kjachtyńską. Sprzedają tam po 1 rs. 20 kop., po 2 i po 3 rs. fu.t. Po tych cenach jest ona tego samego gatunku, co kjachtyńska za 2 rs. 50 kop., 3 i 4 rs.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Zaleszczyki, 4. grudnia. Ceny przeciętne czterych głównych gatunków zboza i innych artykułów na targach w tutejszym obwodzie w II. połowie listopada 1862.

	Miejsce targu:											
	Zaleszczyki		Czortków		Husiatyn		Kopyczyńce		Borszczów		Mielnica	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen	zr.	cen	zr.	cen	zr.	cen.
	walut austryackiej											
Mec pszenicy . . .	2	75	3	.	3	50	3	.	3	.	3	25
„ żyta . . .	2	17	2	10	2	40	2	10	2	25	2	45
„ jęczmienia .	1	75	2	13	1	75	1	80	2	.	2	25
„ owsa . . .	1	44	1	40	1	50	2	80	1	60	1	40
„ hreczki . .	1	90	2	50	3	.	1	30	4	66	2	.
„ kukurudzy .	3	.	2	.	2	40	2	10	1	50	2	10
„ ziemniaków .	.	60	.	63	.	80	.	60	.	50	.	70
Cetnar siana . . .	2	50	.	90	3	50	1	25	.	.	1	50
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	45	.	42	.	.	.	.	.	.	.	36	.
Sąg drzewa twardego	8	.	5	50	11	.	9	.	5	.	11	.
„ „ miękkiego	.	.	4	50	.	.	8	.	5	.	8	.
Funt mięsa wołowego	.	8	.	11	.	$9\frac{1}{2}$	.	11	.	10	.	12
Mas okowity . . .	.	52	.	47	.	.	.	48	.	.	.	45

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 16. grudnia. Pojutrze ma już tedy z pewnością nastąpić zamknięcie sesyi rady państwa, i dzienniki wiedeńskie podają już program uroczystości, któremi ma być uświetnionym ten ważny akt życia konstytucyjnego. Główne punkta tego programu przytaczamy już także w dzisiejszym dzienniku naszym.

Przed kilkoma dniami donosiły rozmaite dzienniki, jakoby z Mexyku nadeszły do **Paryża** niepomyślne wiadomości; jenerał *Forey*, naczelny komendant korpusu expedycyjnego, miał się przekonać, że z dotychczasowemi siłami wyprawy nie zdołałby nigdy zająć Mexyku, i miał przeto zażądać z Francyi posiłków w liczbie od 5000—10 000 ludzi. W obec trudności, na jakie natrafiła dotąd ta wyprawa w Mexyku, zdawała się być powyższa wiadomość wcale podobną do prawdy; tymczasem zaprzeczają jej teraz półurzędowe dzienniki francuskie. I tak między innemi powiada *Pays* z 13go b. m., że donicsienia obcych dzienników względem Mexyku są bezzasadne, i że jenerał Forey nie żądał wcale posiłków.

Obrady kortezów *hiszpańskich* odnoszą się ciągle jeszcze do wyprawy meksykańskiej, a dnia 13. b. m. wytoczyła się ta sprawa także w senacie hiszpańskim. Jenerał *Prim* odpowiadał na zarzuty Billaulta historycznym opisem trudności, na jakie natrafiała wyprawa do Meksyku, i składał całą odpowiedzialność na francuskiego pełnomocnika, który wnosił niesłuszne uroszczenia. Prim ubolewa, że niemógł rozmówić się z Cesarzem Napoleonem, gdyż byłby mu dowiódł, że Meksykanie niechcą monarchii. Cesarza zwiedziono tylko, gdyż raczej powinienby przeprowadzać w Meksyku politykę liberalną, jak we Włoszech. W końcu zaklinał Prim rząd hiszpański, by nieposyłał napowrót Hiszpanów do Meksyku.

Rząd *książęco-serbski* miał w równobrzmiącej nocie do wszystkich swoich mocarstw opiekuńczych założyć protest przeciw zarzutowi, jakoby przekraczał prawną granicę swego uzbrojenia, powołując się przytem na Hatyszeryfy z lat 1829, 1830 i 1832, gdzie nie ma wcale oznaczonej liczby wojska, jaką może utrzymywać Serbia. Przy tej sposobności zaś użala się Książę także na rozmaite dowolności i niesłuszne uroszczenia Turków, a między innemi także na zajęcie przez Turków Małego Zwornika, jednego z najznaczniejszych urzędów celnych u granicy bośniackiej.

Kandydatura Króla Ferdynanda portugalskiego do tronu *greckiego* nabiera coraz więcej podobieństwa do prawdy, i zdaje się, że Anglia i Francya istotnie ją popierają. Mianowicie wyraża się

o niej bardzo życzliwie półurzędowa prasa francuska, a i dzienniki angielskie nieszczędzą także pochwał temu kandydatowi królewskiemu. I tak pisze między innemi *Morning Post*, organ lorda Palmerstona: „Sądzimy, że Król Ferdynand portugalski znajdzie poparcie wszystkich trzech mocarstw. Jego król. Mość jest teraz w sile wieku, gdyż liczy dopiero 46 lat, a przytem jest to Książę wielkich zdolności i kuzyn księcia Alfreda, któremu nie wolno przyjąć tak pochlebnego wyboru.“

Najświeższa poczta.

Ateny, 13. grudnia. Przybył tu Elliot w misyi nadzwyczajnej. Anglia poleca Króla Ferdynanda portugalskiego i odstępuje Wyspy Jońskie.

Turyn, 14. grudnia w południe. Sprawozdanie byłego ministra finansów Selli, względem stanu finansów okazuje niedobór na r. 1862 w kwocie 418,217.706 lirów, a na r. 1863 niedobór zwyczajny w kwocie 226,226.127 lr., a nadzwyczajny 127,894.448 lirów. Niedobór zwyczajny zdaniem Selli ma być pokryty bez uciekania się do kredytu publicznego. Dla pokrycia niedoboru nadzwyczajnego należałoby upoważnić rząd do wydania bon skarbowych na 300 milionów; ale że ten środek nie wystarczy, potrzeba będzie zaciągnąć pożyczkę. Bądź co bądź, minister sądzi, że stan czynny kasy dozwala odwlec znacznie pożyczkę.

Madryt, 13. grudnia. Na dzisiejszem posiedzeniu senatu, Collantes bronił polityki hiszpańskiej w Mexyku, i odpierał zdania pana Billaulta.

Warszawa, 14. grudnia. Schwytano jedenastu sprawców mordu dokonanego z początkiem listopada w Chełmie na obywatelu Starczewskim i jego gospodyni, jak słychać z rozkazu centralnego komitetu tajnego.

Zniesiono zakaz udawania się za rogatki Warszawy bez kart legitymacyjnych.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15. grudnia.

Hotel europejski: PP. Wasilewski Antoni, z Sienkowa. — Malisz Władysław, z Białego kamienia. — Czerwiński Karol, z Tartakowa. — Hr. Łączyński Izydor, z Batiatycz.

Hotel Langa: Hr. Borkowski Alf., z Szlachciniec. — Komarnicki Bol., z Sasowa.

Hotel angielski: Tergonde Rom., z Ulucza. — Płocki Konstanty, z Chorostkowa.

Hotel krakowski: Hr. Moszyński Piotr, z Krakowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 15. grudnia.

PP. Wysocki Florian, do Hrehorowa. — Cielecki Kazim., do Rosyi. — Jędrzejewicz Stan, do Felsztyna. — Rakowski Adolf, do Polski. — Augustynowicz Sew., do Szeptyc. — Hr. Olizar Wład., na Podole. — Głogowski Art, do Bojaniec. — Szymanowski Szymon, do Spasowa. — Sozański Sylwester, do Błazowiec. — Hr. Rozwadowski Wład., do Kochanówki. — Trzciński Oktaw, do Żyrawy. — Drohojewski Wład., do Namroża. — Gostkowski Bolesław, do Sokolik. — Kamocki Alex., do Polski. — Polanowski Stan., do Moszkowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. i 14. grudnia 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327 49	— 7.6	92.8	połud.-wsch. sł	pochmurno
2. god. po poł.	327.40	— 6.6	88.8	zachodni „	śnieg
10. god. wiecz.	328.10	— 4.1	90.5	„ „	pochmurno
Wysokość śniegu 12‴.					
7. god. zrana	328.53	— 3.3	91.2	zachodni sł.	pochmurno
2. god. po poł.	328.64	— 2.2	88.4	„ „	„
10. god. wiecz.	328.78	— 3.4	87.7	„ „	„

TEATR.

Dziś w teatrze niemieckim: Wielka produkcya *Ludwika Bergheera* w dziedzinie nowej magii, a przytem pierwszy akt opery: **„Norma.“**

Kurs lwowski.

Dnia 15. grudnia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	60	5	68
Dukat cesarski	„ „	5	63	5	69
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	59	9	75
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	85⅔	1	88⅓
Talar pruski	„ „	1	76	1	77⅔
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	77	92	78	61
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	81	92	82	61
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	71	45⅓	72	5
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	45	82	5
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	221	65⅔	223	30⅓

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 15. grudnia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 81.80. Metaliki po 5% za 100 zł. 72.40, po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 805.—; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 223.—; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 118.20. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5.68, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 117.25.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13. grudnia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	66 10	66 20
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.—	82 10
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do pażd. po 5%	81.75	81.90
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	72.30	72 40
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	72.30	72 50
dtto. „ 4½%	62 80	63.—
dtto. „ 4%	55 25	55.75
dtto. „ 3%	41 75	42 25
dtto. „ 2½%	35 50	36.50
dtto. „ 1%	14 25	14 50
Przez. do wylos. z r. 1839	143 50	144.—
„ 1854	92 25	92.50
„ 1860	89.20	89.30
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	92 40	92 60
Renty Como po 42 lir. aus.	18 —	18 25
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67.50	68.50
„ 4½%	61 —	61.50
„ 4%	54.—	55.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	47.—	48.—
„ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	50.—	51.—
„ 2¼%	45.—	46.—
„ 2%	40.—	41.—
„ 1¾%	34.50	35.50
dtto. z procent za granicą „ 5%	67 50	68 50
„ 4½%	61 —	61.50
„ 4%	54.—	55.—
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	87 —	88 —
Wyż. Aust. i Salb.	84.—	84.50
Czech	86.—	86.50
Morawii	87.75	88.—
Szląska	87.—	87.50
Styryi	86 —	87.—
Tyrolu	89.—	90.—
Kar., Krainy, i Wyb.	86.—	87.—
Węgier	73 75	74.50

	pien.	towar.
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Banatu Tem.	71.75	72.50
Kroacyi i Slawonii	72 75	73 50
Galicyi	71 75	72 25
Siedmiogr. i Bukow	70.50	71.50
Lom. wen. poż. z r. 1856	93 —	94.—
Dług Tyrolu po 5%	67.50	68.50
„ 4%	54.—	55.—
„ 3½%	47.—	48.—
Dług Salcburga „ 3%	40.—	41.—
„ 2½%	32.—	33.—
Dług Krainy „ 2%	27.—	28.—
„ 1¾%	24.—	25.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	800 —	802.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	223.30	222.50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	655 —	657.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1833.—	1835.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	239.—	239.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	152 —	152.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	127 25	127.75
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	277 50	278.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	222 50	223.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	40.—	42.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	92.—	98.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	665.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	173.—	175.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	161.—	163.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	412.—	414.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	233.—	235.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	402.—	405.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	395.—	400.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	245.—	250.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	104 25	104 50
10 „ 5%	100 —	100.50
przeznacz. do los. po 5%	89 25	89 75
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	85.—	85.25
Gal. Tow. kred. po 4%	—.—	81.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96 50	97.—
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	—.—	99 50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	130.—	131.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	125.50	126.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.50	88.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	81.50	82.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92 50	93.—
Lloyda za 100 zł.	93.—	94.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132 20	132.40
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	94.50	95.—
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	118.—	119.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	35.75	36.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	98.—	99 50
Salma „ 40 „ „	38.—	38 60
Palfiego „ 40 „ „	37.—	37.50
Clarego „ 40 „ „	33 50	34.—
St. Genois „ 40 „ „	36 75	37 25
Windischgrätza 20 zł. „	20.50	21.—
Waldsteina 20 „ „	21.25	21 75
Keglevicha 10 „ „	15.75	16.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	100 50	100.70
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	100.60	100.75
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	89 25	89 35
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118 60	118 70
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	47 —
Paryż za 100 fr.	47.—	47.10
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.69½	5.71
dtto. pełnej wagi	5.69½	5.71
Korona	16.40	16.45
20frankówka	9.48	9 50
Rosyjski impery.	9.75	9.78
Talar związkowy	1.77	1.77½
Srebro	117.50	117 75

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.